

KYSKHED
Aleister Crowley
Oversat af Sr. A.A. - 18. januar 2009 e.v.

(Aleister Crowley: Little Essays Toward Truth – 1938)

De antikke og middelalderværker som i særdeleshed omhandler søgeren efter sandhed har et punkt, hvorom de er enige. Fra de mest værdiløse grimoirer om sort magi til intet ringere end Broderskabets, som vi ikke nævner, højeste filosofiske sværmerier insisteres på kyskheden, som kardinaldyd, for visdommens port. Lad det først blive bemærket at dette ord dyd, modets kvalitet, er uadskilleligt fra virilitet. Rosenkorsadeptens eller graalridderen af Monsalvats kyskhed, er intet andet end det rent modsatte af, hvad poeten skriver som:

... Chastity that slaving sates
His lust without the walls, mews, and is gone,
Preening himself that his lewd lips relent.

Eller hvad den frigide kastrat Alfred Tennyson eller de akademiske skoler skriver. Den kyskhed, hvis magiske energi både beskytter og tilskynder aspiranten til de hellige mysterier, er temmelig modsatrettet i sin dybeste natur i forhold til alle almindelige idéer omkring den, for den er for det første en positiv passion, for det andet kun forbundet med den seksuelle funktion ved tilsløret magiske forbindelser og for det tredje den dødeligste fjende af enhver form for bourgeois moralitet og indstilling. Det kan hjælpe os, i vores sind, at skabe en klar begribeliggørelse af denne mest ædle og sjældne – og dog meget nødvendige – af dyderne, hvis vi drager en distinktion mellem den og én af dens ingredienser, renhed.

Renhed er en passiv eller ihvertfald statisk kvalitet. Den har bibetydningen af fraværet af al fremmed tilsætning fra enhver givet idé, som ren gallium, ren matematik, ren race. Det er en sekundær og afledt brug af ordet, som vi finder i sådanne udtryk som 'ren mælk', som indebærer i sig frihed fra kontamination.

Omvendt skal kyskhed, som etymologien foreslår (castus, muligvis forbundet med castrum, en befæstet lejr*), måske antages at forsvare det moralske standpunkt om beredvillighed til at modstå ethvert angreb på en eksisterende renhedstilstand.

So dear to heaven is saintly chastity
That when a soul is found sincerely so
A thousand liveried angels lackey it,

Sang Milton, med den sande poets slør-gennemtrængende sværdvision, for tjeneste er spild med mindre handling kræver det.

Sfinxen mestres ikke ved at holde sig på afstand, og paradisetts dyriske uskyld er altid ved slangens nåde. Det er hans visdom, som bør bevogte vores veje. Vi har brug for hans hurtighed, underfundighed og hans kongelige prærogativ i uddelingen af død. Adeptens uskyld? Vi mindes med det samme om Harpokrates stærke uskyld og om hans energi, stilheden. En kysk mand er derfor ikke blot én som undgår opblandingen med urene tanker og deres resultater, men hvis virilitet evner at genskabe perfektionen til verden

omkring ham. Således går Parsival vild, da han flygter fra Kundry og hendes ledsagere blomsterheksene, og må vandre mange år i ørkenen. Han er ikke i sandhed kysk før han er i stand til at forløse hende, en handling, som han udfører ved genforeningen af lansens og den hellige graal.

Kyskhed kan således defineres som den strengeste overholdelse af den magiske ed, som i lyset af Thelemas lov er absolut og perfektet henkastelse til den Hellige Skytsengel og hvis eneste stræben er vejen til den sande vilje. Det er ganske inkompatibelt med det moralske standpunkts kujoneri, sjælens kastrering og handlingens stagnation, som almindeligvis er betydningen af en kysk mand for de vulgære. "Vogt dig for fravær af handling!" skrives der ikke således i Vores lektion? For universets natur er kreativ energi, alt andet vanhelliger Gudinden og søger at introducere de virkelige dødstræk inden for livets pulseren.

Den kyske mand, den sande stjernevandrende ridder pålægger kontinuerligt sin essentielle virilitet på kongens datters pulserende livmoder, for hvert strejf med hans spyd gennemtrænger han hellighedens hjerte, og byder fremspringet af det hellige blods springvand, plaskende sit skarlagensrøde dug gennem tid og rum. Hans uskyld, smelter med sin hvidglødende energi, den restriktionens forbryderiske bånd, som er synd, og hans integritet med dens retfærdighedens raseri, skaber den retfærdighed, som alene kan tilfredsstille kvindelighedens længselsfulde lyst, hvis navn er mulighed.

Eftersom castrum eller castellums funktion ikke blot er at afværge en belejring, men at tiltvinge sig lydighedens lov og orden på enhver hedning indenfor egne rækker, således er det også kyskhedens vej at gøre mere end at forsvare dens renhed mod angreb. For han er ikke ganske ren, som ikke er perfekt, og ingen mand er perfekt i sig selv uden hans fuldkommengørelse i alle muligheder. Derfor må han øjeblikkelig søge alle egnede vovestykker og opnå dem, med opmærksomhed på at sådant på ingen måde bør distrahere ham eller bortlede hans formål, hvorved det forurener hans sande natur og lammer hans sande vilje. Derfor smerte, sorg til ham den ukyske, som hånligt skulker fra det tilsyneladende trivielle, eller som frygtfyldt flygter det desperate vovestykke. Ve, tre gange ve, og fire gange ve til ham som tiltrukket til vovestykket, slækker på hans vilje og tager sin afsked fra sin vej, for som smøleren og krysteren er faret vild, er tilfældets legetøj hevet ned til det dybeste helvede.

Hr. Ridder, vær årvågen. Hold ud kig ved dine våben og forny dine eder, for den dag betyder dystre vasler og er dødelig ladt med farer, som I ikke mætter ved at lade den oversvømme af udsvævende bedrifter og af bydende frimodigheder, men af modig kyskhed!

* Roden cas betyder hus, og et hus er Beth, Merkurs bogstav, Magussen i tarotten. Han er ikke i stilstand på ligevægtens område, men kvintessensen af al bevægelse. Han er Logos, og han er fallisk. Denne doktrin er af den yderste Qabalistiske vigtighed.